

طبقه همکف:

، جیجینا و ندا نکی به همراه آنجلو کامپیلیو تصمیم می گیرند پاولیا را ۱۹۳۲ در سال به خانه ای تازه که در آن بتوان همزمان از لذت ترک کرده و به میلان نقل مکان کنند برای .های طبیعت بهره برد، بی آنکه از فناوری نوین و ظرافت معماری چشم پوشید طراحی این خانه، آن ها پیه رو پورتالوپی، معمار برجسته میلان در قرن بیستم را معماری که پیش تر بناهای خصوصی متعددی از جمله پلانترایوم هوئیلی برمی گزینند را طراحی کرده بود

پروژه پورتالوپی طرحی مفصل و بلندپروازانه است. ویلایی در دل پارکی خصوصی با استخری روباز، نخستین استخر

خصوصی شهر، زمین تنیس، مسیرهای سایه دار به همراه درختانی بلند و مهم تر از همه بنایی که به گونه ای طبیعی تلفیقی سنجیده از فرم های مدرن، مصالح نفیس و کارکردگرایی را به نمایش می گذارد. برخلاف ویلاهای سبک آمیخته اواخر قرن نوزدهم، ویلای نکی کامپیلیو شیوه ای نو از زیستن را نشان می دهد. عقلانی و روشن، با فضاهایی سیال و نزدیک به باغ.

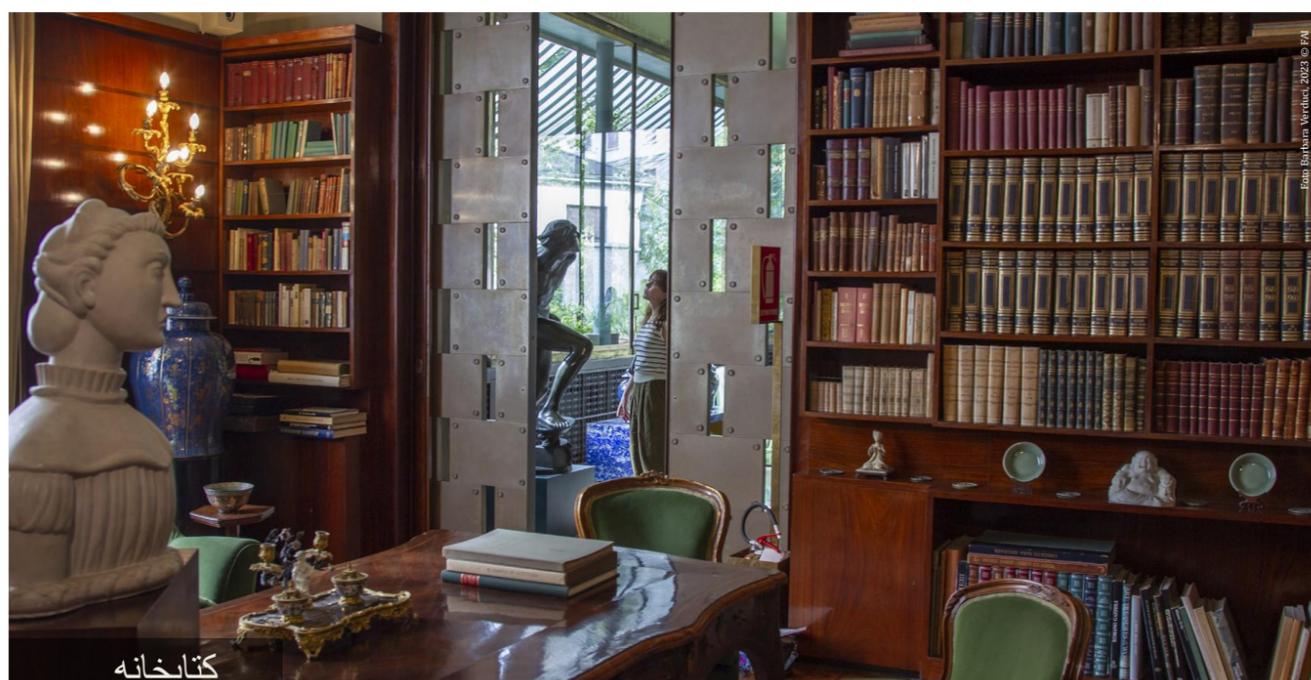
رسیدن به ویلا تجربه ای خاص است. مسیر ورودی آرام آرام به نمای اصلی می رسد. جایی که سطوحی از سنگ چپو لومباردو و سنگ هایی با بافت قوی، کنار سنگ گرانیت و مرمر در طبقه زیرزمین قرار گرفته اند. پلکان نیم دایره ای مرمری با سایه بانی منحنی محافظت می شود و سبک پورتالوپی را به خوبی نشان می دهد. ترکیبی از استحکام هندسی و سبکی.

در ورودی، تالاری بسیار وسیع قرار دارد که برای پذیرایی از مهمانان طراحی شده است. نرده ای با نقش یونانی، امضای معماری پورتالوپی، تزئینی گرافیکی ایجاد می کند که در جزئیات دیگر خانه نیز تکرار می شود. آثار هنری نیز نقش پررنگی دارند. تابلو خانواده چوپان اثر سیرونی و مجسمه ظریف معشوقه مرده از آرتورو مارتینی جلوه ای خاص به خانه می بخشند و سلیقه ایتالیایی ها را در دهه های میان دو جنگ جهانی نشان

سالن

روی فرش ارزشمند اوشاک قرن پانزدهم، که به هولباین نیز معروف است زیرا شبیه نمونه های دیده شده در نقاشی های اوست، یک میز کار قرار دارد که روی آن پیکره ای از یک دختر دیده می شود. این پیکره اثر آرتورو مارتینی از سال ۱۹۲۱ است. کتاب ها، رمان های فرانسوی، آثار هنری و راهنماهای سفر، نشان دهنده علایق ادبی و فرهنگی خانواده هستند. سقف با طرح لوزی، هندسی و پویا است و الگویی مشابه در دیگر اتاق های خانه نیز دیده می شود.

کتابخانه

روی فرش ارزشمند اوشاک قرن پانزدهم، که به هولباین نیز معروف است زیرا شبیه نمونه های دیده شده در نقاشی های اوست، یک میز کار قرار دارد که روی آن پیکره ای از یک دختر دیده می شود. این پیکره اثر آرتورو مارتینی از سال ۱۹۲۱ است. کتاب ها، رمان های فرانسوی، آثار هنری و راهنماهای سفر، نشان دهنده علایق ادبی و فرهنگی خانواده هستند. سقف با طرح لوزی، هندسی و پویا است و الگویی مشابه در دیگر اتاق های خانه نیز دیده می شود.

سالن حالتی نرم و دلنشین به سبک توماسو بوزی دارد و برخلاف سخت گیری معماری پورتالوپی است. خانواده چند سال بعد از بوزی دعوت کردند تا خطوط طرح اولیه را ملایم تر کند. او از عناصر قرن هجدهمی استفاده کرد. مبل های منحنی، لوسترهای لوئی پانزدهم، پرده های گلدوزی شده و قاب های طلایی. در این فضا ویلا تغییر می کند. دیگر تنها یک خانه مدرن نیست بلکه خانه ای میلانی است که دوستان و مهمانان برجسته از جمله اعضای خانواده های سلطنتی اروپا را می پذیرد.

در سالن آثار مهمی از کلکسیون جیان فراری دیده می شود. دو تابلوی طبیعت بی جان از موراندی با تعادل دقیق میان فرم ها و رنگ ها و دو شاهکار از جورجو د کیریکو از دهه ۲۰، اوریست و الکترا و پرتره آلفردو کازالا. این دو اثر روند تکامل هنرمند پس از دوره متافیزیکی را نشان می دهند

وراندا فضایی آرام و روشن است. زیرا پورتالوپی می خواست سالن ها را به باغ متصل کند. سطوح به رنگ سبز مرواریدی هستند، کف با طرح های هندسی پوشیده شده و درهای آلومینیومی با دقت حرکت می کنند و فضایی ساکت ایجاد می کنند که تعامل میان داخل و خارج را نشان می دهد. روی میز لاجوردی دهه ۳۰، گلدان های شرقی قرار دارد که علاقه مردم آن دوران به فرهنگ های دور و ناشناخته را یادآوری می کند.

وراندا

بوزی مبل های فوموار محیطی است که تغییر سبک میان پورتالوپی و بوزی در آن آشکار است این فضا برای نرم، میزهای سبک، شومینه ای باشکوه و فضایی صمیمی را به ویلا اضافه کرد. بعدازظهرهای خواهران نکی، هنگام پذیرایی از دوستان و نوشیدن قهوه، بسیار مناسب بود دوباره بازیابی FAI بازنگری بوزی باعث شد درهای مخفی پورتالوپی پوشانده شوند اما با مرمت شدند

فوموار

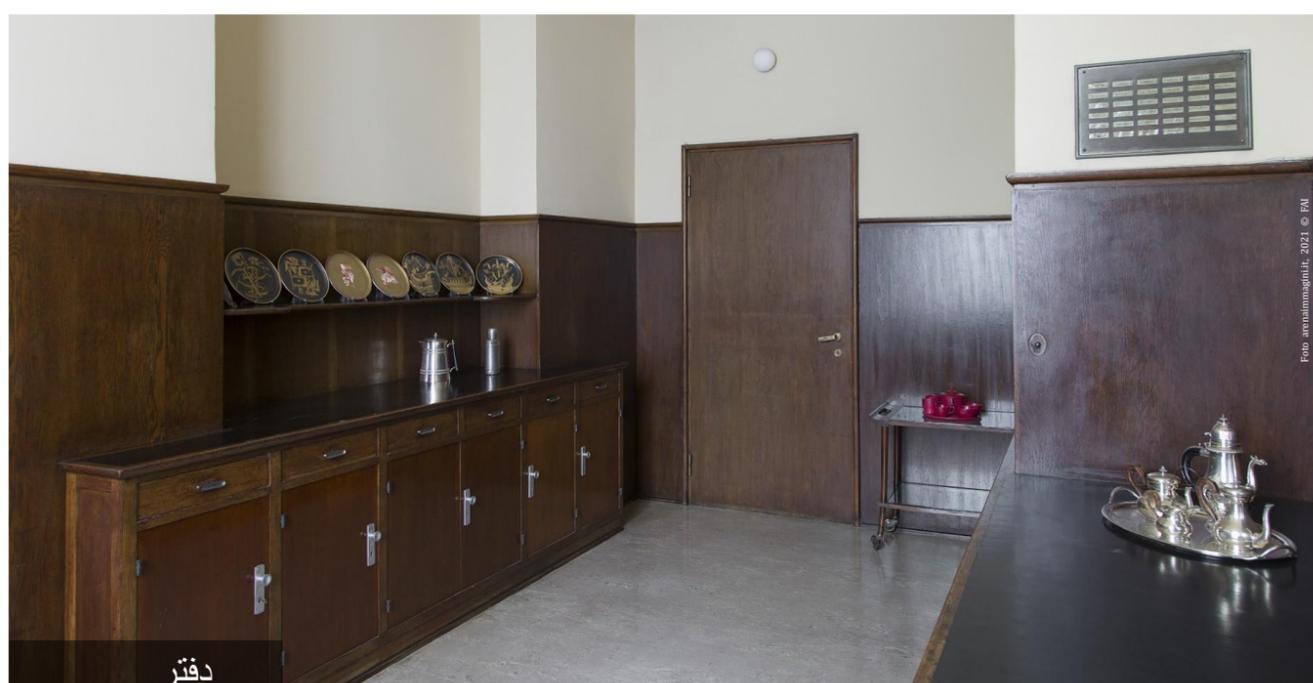

اتاق ناهارخوری نمونه ای جالب از ترکیب تزئینات مختلف است. از یک سو دیوارها با پوست های نوشته دار پوشیده شده و سقف دارای نقش برجسته ای پورتالوپی است. جهانی پر از حیوانات، کشتی ها و نمادهای زودیاک. از سوی دیگر قالیچه های فلاندر، مبلمان و لوستر بزرگ فضایی قرن هجدهمی به سبک بوزی ایجاد می کنند. در مرکز اتاق قطعه ای تزئینی و با شکوه از آلفردو راواسکو قرلر دارد. ماهی های نقره ای روی پایه ای از لاجورد که علاقه خانواده به آثار طلاکاری نفیس را نشان می دهد.

اتاق ناهارخوری

دفترها زندگی کاری ویلا را نشان می دهند. فضاهایی کوچک اما مجهز به فناوری، با میزهای حمل غذا، پنل های نورانی، شبکه های هندسی و کمدهایی که سرویس های چینی جینوری روی آن ها با حرف C خانواده کامپلیو شخصی سازی شده اند. این فضاها نشان می دهند که خانه نه تنها زیباست بلکه برای استفاده روزمره هم کاملا مناسب است.

دفتر

اتاق اسلحه محل نگهداری تفنگ های شکار است و میزی از چوب گردو، احتمالا طراحی پورتالوپی، در آن قرار دارد. مجسمه های تیمو بورتولوتی حالتی صمیمی و خانوادگی به فضا می دهند و یادآور این هستند که این خانه هم محل تجمل و هم محل زندگی خانواده بوده است. در میان مجسمه ها پرتره ای از دختر خانواده، آلبا، مادر کلودیا جیان فراری، دیده می شود.

اتاق اسلحه

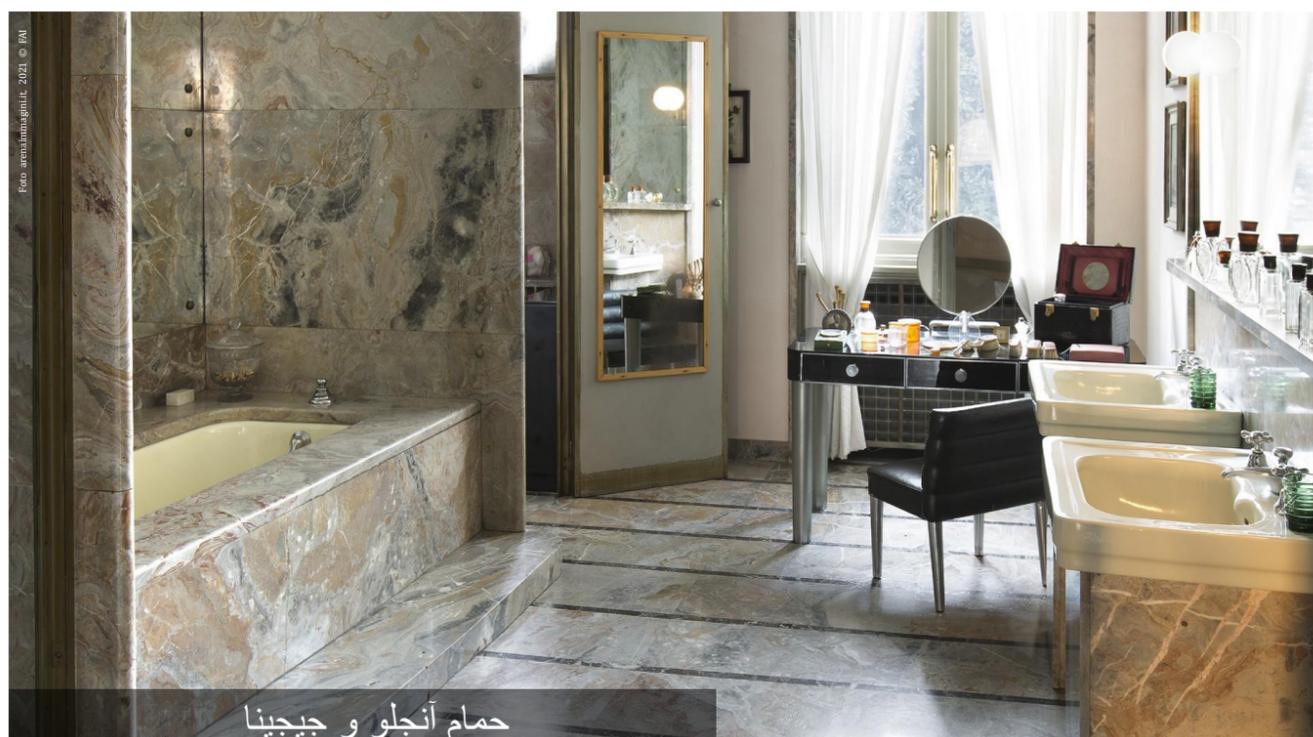

ا طبقه اول:

پلکان بزرگ به طبقه خصوصی می رسد. جایی که خانواده نکی زندگی روزمره خود را با آرامش می گذرانند. تالار مرکزی اتاق ها را به هم وصل می کند. سمت راست کمدها و دو اتاق خواب صاحبان خانه قرار دارد. روبه رو اتاق های مهمان هستند و در سمت چپ اتاق مسئول لباس ها و کمی جلوتر رختکن دیده می شود. هر اتاق خواب نیز دارای حمام اختصاصی خود است.

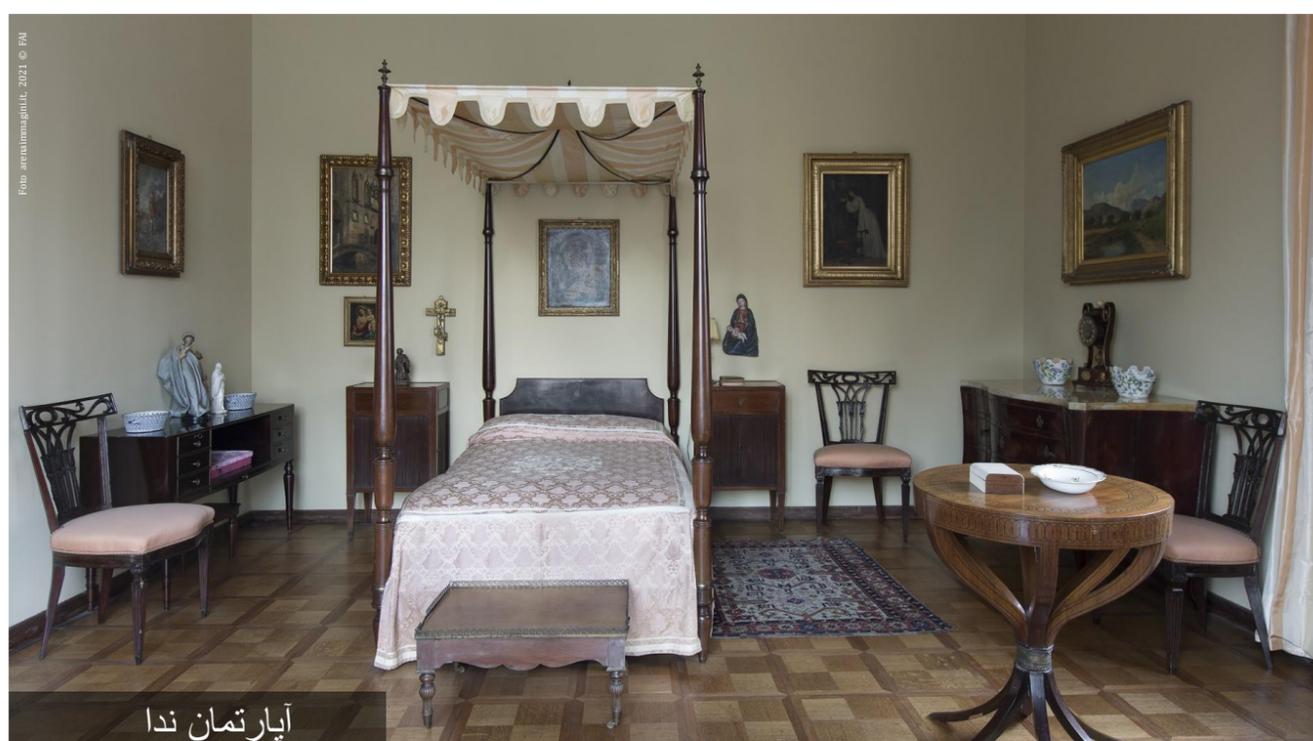
بیشتر آثار هنری این طبقه از ابتدا متعلق به خود خانه بوده اند و علاقه خانواده نکی به نقاشی ونیزی را نشان می دهند. دو تابلوی کنار گالری کمدها، پرستش مجوسیان اثر پالما ایل جووانه از اوایل قرن هفدهم و استر و اسوئرو اثر پیر داندینی از اواخر قرن هفدهم، به بنیاد FAI اهدا شده اند.

آپارتمان آنجلو و جیجینا نشان دهنده امضای دوگانه پورتالوپی و بوزی است. حمام بزرگ با مرمر خاص، دوش چندجریانه، وان و یک پنجره ستاره ای شکل اثر پورتالوپی است. فضای پیش از اتاق و اتاق خواب با پرده های گلدوزی شده، مبلمان قرن هجدهمی و تاج تخت توسط بوزی طراحی شده اند. همچنین وسایل کوچک و جالبی مانند چینی های به شکل گربه در اتاق وجود دارد.

حمام آنجلو و جیجینا

در مقابل آپارتمان ندا قرار دارد. فضایی لطیف و آرام با حال و هوایی شاعرانه همراه با مبلمان انگلیسی و توسکانی. تختی با سایه بان و پارچه های روشن در آن دیده می شود. بوزی کمدی نورپردازی شده طراحی کرده است که کتوهای نیمه شفاف دارد تا محتوا سریع دیده شود. روسری هایی که کریستین دیور به طور اختصاصی برای دو خواهر طراحی کرده است بسیار قابل توجه هستند.

آپارتمان ندا

دو اتاق مهمان بازتاب دهنده روابط بین المللی خانواده هستند. اتاق شاهزاده محل اقامت انریکو د آسیا بود. عضوی از خاندان سلطنتی و صحنه پردازی نامدار که در تئاتر لا اسکالا نیز فعالیت داشت. امروزه این اتاق میزبان مجموعه اسفورنی است. پورتالوپی جداکننده ای ظریف از مرمر سیاه کارسو طراحی کرده که اتاق خواب را از حمام و رختکن جدا می کند.

پورتالوپی جداکننده ای ظریف از مرمر سیاه کارسو طراحی کرده که اتاق خواب را از حمام و رختکن جدا می کند.

مجموعه اسفورنی شامل بیست و یک اثر روی کاغذ است و برای یک خانه موزه ایتالیایی بسیار نادر به شمار می رود. هشت اثر از مودیلیانی تفاوت های سبک خط کشی او را نشان می دهند. گاهی خطوط دقیق و ساخته شده است و در برخی موارد خطوط نرم و روان در پرتزه ها دیده می شود. در اتاق ها همچنین طراحی هایی از ماتیس و پیکاسو و یک اثر ارزشمند روی کاغذ از لوتسیو فونتانا وجود دارد.

اتاق شاهزاده خانم پیش تر محل اقامت ماریا گابریلا دی ساویا بود اما امروزه میزبان مجموعه د میکی است که در سال ۱۹۹۵ به بنیاد FAI اهدا شده است. در این اتاق می توان مبلمان ونیزی، اشیای تزئینی ارزشمند و چینی های نفیس و همچنین دو اثر برجسته را مشاهده کرد. نمای ورودی کانال بزرگ اثر کانالتو و پرتزه ای قرن هجدهمی از روزالبا کاریرا نقاش ونیزی. حمام ساخته شده از آلاباستر نوری ملایم و پراکنده ایجاد می کند که فضایی دلنشین به اتاق می بخشد.

اتاق مسئول لباس ها جواهری کوچک است که توسط بوزی طراحی شده است. در آن مبلمان شیک و پوشش های دیواری از جنس ابریشم تزئین شده با نقش کشتی ها دیده می شود. در اتاق اتوخانه می توان یونیفورم های اصلی خدمه را دید که نشان دهنده زندگی روزمره خانه هستند.

اتاق مسئول لباس ها

زیرزمین:

در این بخش رختکن های استخر و یک سالن بخشی از زیرزمین به مهمانان اختصاص داشت کوچک برای نمایش خصوصی فیلم وجود داشت که نشان دهنده ذوق مدرن خانواده بود.

سایر فضاها مختص خدمات خانه بودند آشپزخانه ای بزرگ، محیطی با سینک ظرف شویی، برای دسترسی به طبقات بالاتر. اتاق های خزانه برای نگهداری نقره جات و سالن غذایی خدمه یک پنل کنترل متصل به طبقات بالا نیز وجود. آسانسور و همچنین پله های خدماتی تعبیه شده بود در داشت تا خدمات سریع و کارآمدی که مالکان خانه نیاز داشتند فراهم شود

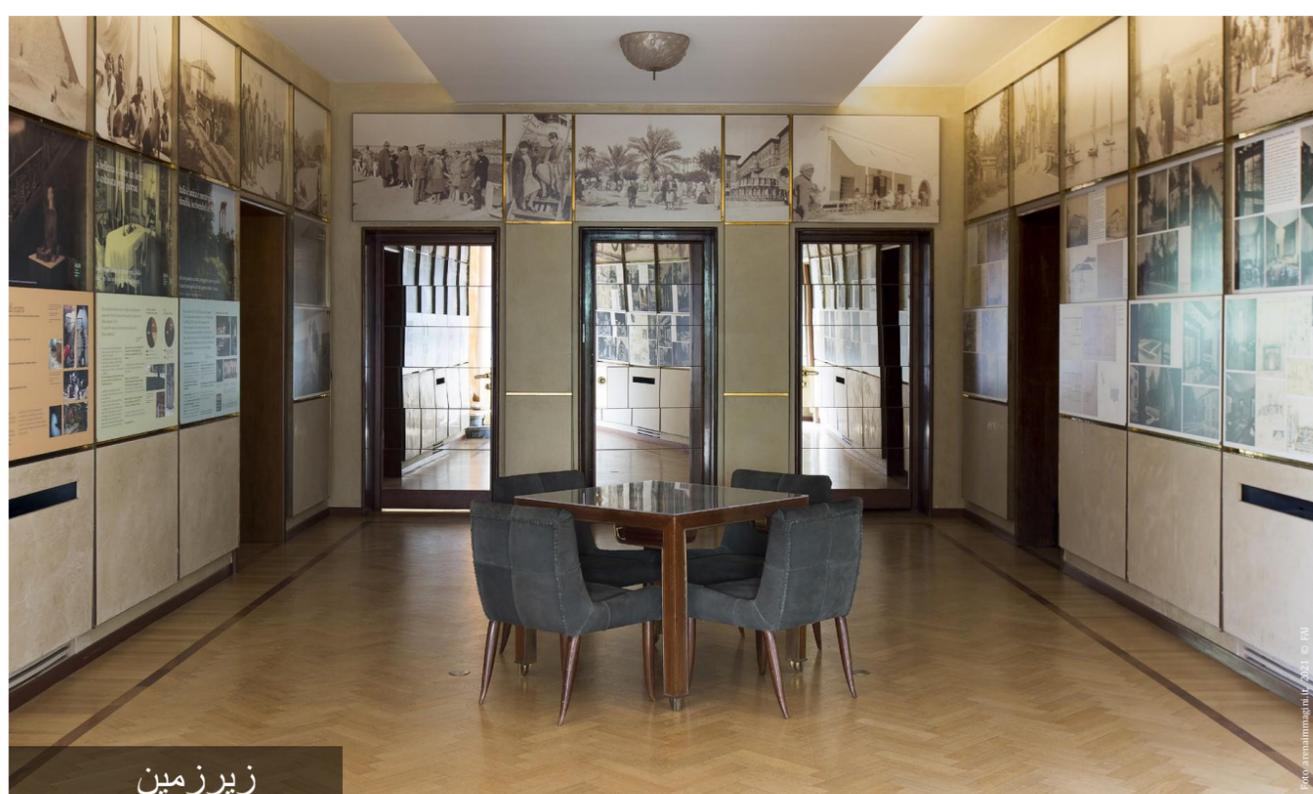

زیرزمین

در زیرزمین همچنین مجموعه هنر معاصر ندا پس از جنگ جهانی دوم نگهداری می شد که پس از درگذشت دو خواهر در اوایل سال های ۲۰۰۰ به وارثان دیگر منتقل شد.

امروزه زیرزمین محل برگزاری نمایشگاه های موقت، رویدادها و یک نمایشگاه دائمی عکس است که تاریخ ویلا و بازسازی بزرگی را که پس از اهدا به FAI در سال ۲۰۰۱ آغاز شد روایت می کند. افتتاح آن برای عموم در سال ۲۰۰۸ فرصتی فراهم کرد تا شهروندان و گردشگران بتوانند یکی از برجسته ترین فضاهای سده بیستم ایتالیا را از نزدیک تجربه کنند. هم اکنون ویلای نکی کامپلیو یکی از نمادهای فعالیت های FAI است. مکانی که پیوند میان معماری، هنر و زندگی خصوصی را به عنوان یکی از بالاترین نمونه های سکونت در سده بیستم ایتالیا به نمایش می گذارد.

زیرزمین

Con il Contributo di

